

Ραψωδία Ζ, μία από τις πιο καλοδουλεμένες ραψωδίες της Ιλιάδας. Καινοτόμος ο Όμηρος αφιερώνει τη ραψ. Ζ στον Έκτορα ο οποίος παρουσιάζεται πλατύτερα από οποιονδήποτε άλλο ήρωα μέσα στην Ιλιάδα. Τον παρουσιάζει έμμεσα ως πολεμιστή, αλλά κυρίως ως γιο, αδελφό, σύζυγο και πατέρα. Ιδιαίτερα στη συνάντησή του με την Ανδρομάχη, τη μοναδική μέσα στην Ιλιάδα, ο Έκτορας ολοκληρώνεται σαν μορφή και το ήθος του που κερδίζει εδώ, θα τον χαρακτηρίζει τις επόμενες λίγες μέρες που θα ζήσει ακόμα πολεμώντας.

Ο Όμηρος για τη συνάντηση του Έκτορα με την Ανδρομάχη διαλέγει έναν εντελώς ξεχωριστό τρόπο, που δημιουργεί προσμονή, γιατί η προσμονή μεγαλώνει τη σημασία αυτού που περιμένουμε. Πριν συναντηθούν οι δύο σύζυγοι, ο ποιητής τους κάνει να χάσουν ο ένας τον άλλον και μάλιστα με τρόπο θαυμαστό. Την ώρα που αναζητά τη γυναίκα του στο δικό της χώρο, το σπίτι, εκείνη, σπρωγμένη από την έγνοια του, πλησιάζει στο δικό του, στον πύργο, και κλαίγοντας, «ίδια τρελή», τον φάχνει στο πεδίο της μάχης. Ενώ ο Έκτορας παίρνει τον δρόμο της επιστροφής και είναι να βγει στο στρατόπεδο και, ενώ φαίνεται ότι η συνάντηση πρόκειται να ματαιωθεί, σαν από σύμπτωση πραγματοποιείται.

Φορτισμένη συναισθηματικά η Ανδρομάχη σε ένα αποβλέπει, να κρατήσει τον άνδρα κοντά, γι αυτήν και το παιδί της, και επιστρατεύει γι αυτό ό,τι έχει από το πριν, το τώρα και το μετά. Αρχίζει και τελειώνει με αυτό που φοβάται, το θάνατό του. Φόβος και αγάπη πλημμυρίζουν τα λόγια της.

Ήρεμος ο Έκτορας, ο γεμάτος κατανόηση άνδρας, κατανοεί τους φόβους της γυναίκας του, αλλά η σκέψη της δικής της ταπείνωσης τον πληγώνει και αυτό, γιατί θα ήταν πρώτα από όλα δική του ατίμωση. Δεσμεύεται, είναι ο πρώτος των Τρώων, είναι ο αρχηγός. Το χρέος πάνω από όλα. Οι δεσμοί που τον κρατούν μέσα στην πόλη, την ίδια στιγμή τον σπρώχνουν έξω στη μάχη για να τους υπερασπίσει. Βιάζεται να επιστρέψει σε αυτό που θεωρεί χρέος του. Είναι ο υπεύθυνος υπερασπιστής της Τροίας.

Εκείνη, η γυναίκα που αγαπάει τον άνδρα της.

Εκείνος, ο άνδρας που πολεμάει.

Καθένας τους αντιπροσωπεύει έναν διαφορετικό κόσμο. Όμως καθώς και οι δύο εκφράζουν ολόκληρη την ύπαρξή τους μιλούν τόσο ουσιαστικά, τόσο ανθρώπινα. Ένα μόνο στοιχείο κυριαρχεί, η εναγώνια έγνοια του ενός για τη μοίρα του άλλου.

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05.05.2015

NO ENTRY
FORBIDDEN

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05.05.2015

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

05 05 2015

Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Κονταράκη Ειρήνη, Φιλολόγος
Συμμετέχουσες καθηγήτριες: Τζαφλίδη Αλεξάνδρα, Φιλολόγος
Λαβδαριά Ελένη, Φιλολόγος

Έλαβαν μέρος οι μαθήτριες:

Έκτορας: Καραγιάννη Έλενα, μαθήτρια του τμήματος Γ1

Ανδρομάχη: Νούσια Μαρία, μαθήτρια του τμήματος Β1

Αφηγήτριες: Τζελέπη Αμαλία, μαθήτρια του τμήματος Β2

Καρρά Κλαυδία, μαθήτρια του τμήματος Β1

Παραμύνα: Νικολαΐδη Ελευθερία, μαθήτρια του τμήματος Β2

Μοιρολογίστρες: Φαρμάκη Άρτεμις, μαθήτρια του τμήματος Β2

Πανταζή Αικατερίνη, μαθήτρια του τμήματος Β2